
SZÓSZÉK - ÚRASZTALA

BENCZÉDI FERENC

"HOGY MEGMARADJON...AZ ÉN ÖRÖMEM..."

Jn 15,11

Ebben az ünnepélyes órában szeretém felragyogtatni a ti "bizalom , barátság és boldogság" útjait kereső szívetekben azt az életesményt, amely ifjú éveitek lángolása, lázadásai és vívódásai között megmutatja mindég az élet "napos" oldalait. Őt szeretném előtökbe állítani, Róla szeretnék vallani az "Emberről", - hitvallásunk szerint" a mi igaz tanítómesterünk"-ról.

"Minden ügy addig él, hat és hódít meg másokat is, amíg hisznek benne, lelkesen munkálkodnak érte". A kultúra, a gazdasági élet fellendülése, a népek és egyházak történelme és dicsősége az ügyet szerető emberek munkájának az eredménye. Miért kellene hát nekünk szégyellni a jézusi életesményt, annak hirdetését? Jézus hitének ereje abban volt, hogy pédaadásával megnyerte, derűt és bizalmat fakasztott az emberek lelkében. Mert az emberi természet olyan, hogy mindenben keresi a támaszt, eligazítást, a vigaszt. S ha valaki ilyen helyzetben megértően hajol felénk, ha szavaiból megérezzük, hogy nem "magános" bánat a mi bánatunk, ez már vigasztalás és vigasztalódás. Jézus azt tette. Új megfogalmazást, "látást" adott a boldogságra vágyakozóknak. Így kerültek első helyre azok, akik mellőzve voltak, s azok a helyzetek, lelkiállapotok, amelyek elől menekültek az emberek, és nevezi boldogoknak a sírókat, a szelídeket, az irgalmasokat, a tisztaszívűeket, az igazságra szomjúhozókat, a békességre igyekezőket, a háborúságot szenvedőket.

Jézus vallása az öröm vallása. Minden tanítása, példázata magán viseli lelkének nagy hitét, Isten- és emberszeretetét. Minden szava, tanítása olyan mint egy ablak, melyen át bepillantást nyerhetünk optimista lelkének mélységeibe. Még akkor is, amikor a közelgő szenvedések árnyai lelkét megérintik, amikor búcsúbeszédét mondja, ezekkel a szavakkal fordul tanítványaihoz: "maradjon meg bennetek az én örömem és a ti örömetek beteljék".

Jézus vallása élet- és szeretetszolgálat. Nem tivornyás, harsány kacagás, nem visszafojtott fájdalmat takaró, hanem a lélek mélységeiből sugárzó Isten- és emberszeretet és szolgálat. Az Ő öröme abból merít erőt, hogy együtt érez az emberrel: segít, gyógyít és fölemel. Egyszóval "ad". Az emberség melegét sugározza.

Egy elveszettnek hit, bűnös léleknek a megmentése a legnagyobb öröm számára, olyan boldog, mint az a pásztor, aki elvesztett juhát megtalálta, mint az édesapa, akinek tékozló fia hazatér. Ő szerette az embert, és akkor volt boldog, ha életet menthetett!

Istenhite is ebből az örömből táplálkozik. A jó és gondviselő Atya fogalmában határozta meg: "ha ti gonosz létekre tudtok a ti fiaitoknak jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad a ti mennyei Atyátok" (Mt 7,11). Ebből a derűs istenfogalomból fakad nagy hite az emberben, a jó és igaz diadalában. Hiszi, hogy a parányi mustármagból terebélyes fa lesz. Hiszi, hogy a kis kovász megkeleszti a nagy tál tésztát. És nem fél, hogy a konkoly lesz a győztes, bízik a búza diadalában. Optimista lélek volt, kiben hatalmas hit, bizalom és szeretet lakozott.

Jézus életének alapja az Isten- és emberszeretet, az emberekkel való együttérzés volt. Olyan vallást alapított, mely nemes eszményeket adott a dogmák helyett: külső ritusok és törvények helyébe az érzelmek és gondolatok tisztaságát. Hatása éppen abban volt és van, hogy ő nem kívülről és felülről nézte az embert, hanem együtt élt vele; átélte és érezte testi- lelki örömét és nyomorúságát. Nem vonult félre a világtól, nem tanácsolta az elszigetelődést az emberektől, - "ti az én barátaim vagytok", vallotta. Nem pesszimista, hanem mindég a csúcs felé tekintő, derűs lélek, s azok felé vezet ma is az ő eszményei útján járókat.

Ebben az ünnepélyes órákban, midőn lassan a háromnapos szép találkozó végéhez közeledünk, Jézust, a bízó hitű, derűs lelkű embert kívántam előtökbe állítani, hogy a mindennapok utain, ebben a sokszor elhidegülő világban Isten és emberszeretetet sugárzó szellemével legyen veletek, vezessen titeket az élet napos oldalai felé. Hiszem, hogy ha őt választjátok életeszményetekül, ha derűt, bizalmat, hitet és szeretetet sugárzó szelleme veletek lesz, akkor sem gond, sem ború nem győzi le a ti életeteket. Akkor megmarad a "ti örömtökök".

Vigyétek magatokkal a Dombón eltöltött napok örömtüzeit. A mi ifjúságunk és egész vallásos közösségünk számára is hosszú időn át örömforrás lesz ezekre a napokra való visszaemlékezés. Ifjú életetek nyomai itt maradnak lelkeinkben, s legendává szépül azoknak emlékezetében, akik annyit fáradoztak azért, hogy minél jobban érezték magatokat...emléketeket őrizni fogja a kert, hol sátrakat vertetek, a templom, hol a bizalom, barátság és boldogság utait kereső lelketekből szállt magasba a zsolttár és az imádság. Az egész falu népe őrizni fogja a több mint 300 ifjú vidám hangjait, melyet egy örömmel fogadtunk, mint a szomszjas föld az esőt.

"Egyetlen szívdobbanás elég ahhoz, hogy a szervezet egészsége felől meggyőződünk". Egy nagy és csodálatos szívdobbanás volt az a három nap, amit együtt tölthettünk. Ez a "szívdobbanás három boldog életérzést ébresztett bennünk, azt, hogy: voltunk, vagyunk és leszünk. Úgy hiszem, sok barátság szál erősödött, bizalom-forrás fakadt, sok titkolt seb gyógyult a ti örömetek és vidámságotok által. Vigyétek magatokkal ezeket a szívet gazdagító érzéseket, élményeket, s szóljon lelketekben mindég a kétezer éves ige: "hogy megmaradjon tibennetek az én örömem és a ti örömetek beteljék...". Amen.

SIMÉN DOMOKOS

LÉLEK ÉS TUDOMÁNY*

Péld 19,20

Az Unitárius Egyház köszöntését hoztam, egy Biblia-üzenettel: "A lélek sem jó tudomány nélkül...".

Egyetemes emberi öröm, mikor az értelem, a lélek, a templom s az iskola életünk és hivatásunk keresztútjain együtt indíthatnak, repíthetnek. Mert a lélek, a hit és a tudomány, mint két szárny, repíthet, minden rabságból szabaddá tehet. Ezt érezte a tanyai világ 15 évig sorkosztzon sorvasztott pedagógusa is: "Két szárny

* Elhangzott 1994. júl. 17-én a csíksomlyói kegytemplomban tartott Bolyai Nyári Egyetem megnyitóján